

L'últim retrat

Josep Maria Melció, *Mel*, capellà i fotògraf molt popular

El diumenge 3 de febrer d'enguany va morir, als 77 anys d'edat, Mn. Josep Maria Melció i Pujol, *en Mel* per als amics. Va dedicar la major part de la seva vida al ministeri sacerdotal en diferents parròquies i santuaris de la diòcesi de Girona. Una altra de les facetes per la qual serà recordat i reconegut en Mel és la fotografia.

JOAN CARRERES > TEXT

Va néixer l'1 de juliol de 1935 a Banyoles, al bressol d'una família del centre de la capital del Pla de l'Estany. El seu pare, mort durant la malaurada Guerra Civil espanyola (1936-1939), fou un empresari del ram de les pells i de l'adoberia. La mare treballà de perruquera al cèntric carrer de la Canal. En Mel, fill únic, hagué de viure i patir els durs moments de la postguerra i del franquisme.

Home de fe, senzill i proper

Es va formar al Seminari de Girona i a la Universitat Pontifícia de Comillas, a Madrid, i l'any 1965 fou ordenat capellà. Va rebre l'orde presbiteral a la basílica de Castelló d'Empúries (Alt Empordà). Exercí el seu ministeri com a vicari a les poblacions selvatanes d'Arbúcies i Hostalric.

L'any 1970 arribà a Olot. Era una època, al final del franquisme, de canvi a l'Església i a la cultura olotines. En Mel, juntament amb d'altres companys sacerdots, aglutinà i donà vida a aquella fornada de jovent olotí: activitats culturals i associacionistes, escoltisme...

Des de la seva arribada a la Garrotxa i fins a la seva mort, serví com a rector a diferents parròquies i santuaris de la comarca: Sant Cristòfol de les Fonts, Batet de la Serra, Riudaura, la Pinya, Sant Andreu del Coll, santuari de la Mare de Déu de la font de la Salut de Sant Feliu de Pallerols i parròquia del Sagrat Cor (els Caputxins) d'Olot. Els darrers anys també s'encarregà de dur a terme les celebracions religioses a la residència geriàtrica Edat 3, d'Olot.

També desenvolupà altres tasques i serveis religiosos en diferents indrets de la Garrotxa i de les terres gironines: catequesi, curssets prematrimonials, trobades de vida cristiana per a famílies i grups de joves... Cal destacar que durant uns anys exercí com a professor de religió a l'institut d'Olot.

En totes les parròquies i pobles on va estar, i entre tota la gent que va conèixer, tractar i ajudar, en Mel

El seu pare, mort durant la malaurada Guerra Civil espanyola (1936-1939), fou un empresari del ram de les pells i de l'adoberia

>> Josep M. Melció, *en Mel*.

ha deixat una empremta i un record profunds i inesborrables. Això és així gràcies al seu caràcter senzill i afable, proper i popular, sincer i altruista, capaç de fer costat sempre a la gent que li demanava consell o que el necessitava.

Tenia un caràcter basat, arrelat i construït sobre la seva profunda fe i les relacions amb les persones. Perquè, sobretot i per sobre de tot, en Mel era un gran capellà.

Fotògraf autodidacte

Partint de la seva estima per la muntanya i per les nostres contrades, i de la seva capacitat de síntesi i observació, en Mel va ser un gran aficionat a la fotografia: a la fotografia del paisatge, de la gent i dels racons que ens envolten, sobretot.

Va participar i fou premiat en diferents concursos de fotografia. Entre altres, assolí els primers premis a la I Biennal regional de fotografia de Tarragona (1982) i al *Certamen nacional de fotografía sobre artesanías tradicionales y costumbres de los pueblos de España* (1983).

Des que va arribar a Olot va recórrer els tocoms i indrets de la nostra geografia, en especial els de la comarca garrotxina. Ho féu en companyia d'amics i companys del Centre Excursionista d'Olot a la primeria, i en companyia de qui signa aquest escrit els darrers deu anys. En totes les seves sortides, duia a coll la seva inseparable càmera fotogràfica, de la qual van sortir meravelloses i nombroses instantànies que han servit per il·lustrar nombrosos llibres. Moltes són instantànies úniques i històriques, testimonis d'una vida i d'una gent que s'han anat esllanguint i desapareixent al mateix temps que el món rural i de muntanya ha patit un abandó i una sotragada inimaginables poques dècades enrere.

Així, podem trobar i gaudir la seva obra fotogràfica en llibres com *Caminant per l'Alta Garrotxa*, *Les festes a les terres de Girona*, *La meua Garrotxa. Un antic i oblidat país*, *El nostre patrimoni*, *Vells camins i antics hostals de la Garrotxa* i *Excursions per l'Alta Garrotxa...*

Durant una època, entre els anys 1979 i 1987 concretament, també col·laborà amb els diaris editats a les nostres comarques (*El Punt* i *el Diari de Girona*).

Des de la seva arribada a la Garrotxa i fins a la seva mort, serví com a rector a diferents parròquies i santuaris de la comarca

MIQUEL VALL-LLOSERÀ

>> A les escales de la Catedral de Girona, l'any 1958, primer de l'estada al seminari.

JOSEP MATEU

>> La Missa Nova (Banyoles, 13 de setembre de 1965). Besamans de la seva mare.

ARXIU ROG

>> Josep M. Melció amb amics excursionistes, a la Mare de Déu del Mont, l'any 1998.

JOSEP M. MELCIÓ

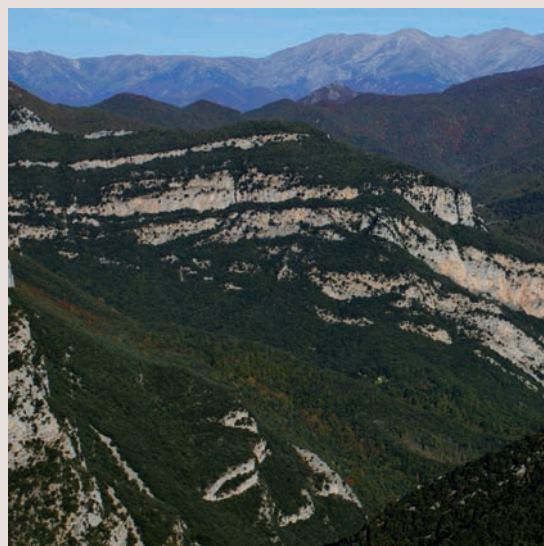
>> En Tet de Setcases, a la fotografia «Donant sal», primer premi de la I Biennal regional de fotografia de Tarragona (1982).

>> Imatge bucòlica de can Gustí de Riu, una de les llars de l'estimada i admirada família de masovers

JOSEP M. MELCIÓ

També féu alguna aportació a algunes publicacions i emissores locals d'Olot, com *Olot-Misión*, *Gra de Fajol*, *Garrotxa Esportiva* i *Ràdio Olot*, entre d'altres.

L'homenot de la Garrotxa

Sorgint de la personalitat d'en Mel i de les imatges que va anar captant al llarg dels anys, apareix davant dels nostres ulls la magnífica i incomparable Alta Garrotxa, que tan bé va saber copsar i transmetre'ns.

Parlem del paisatge i de les vistes panoràmiques, de les ermites i de les valls, dels vells masos i dels pregons engor-

jats, dels atraients i encisadors relleus. Una orografia inaccessible i esquerpa a primer cop d'ull i a les primeres passes, però enamoradissa i addictiva a mesura que t'hi vas endinsant i coneixent.

Sorgint de la personalitat d'en Mel i de les imatges que va anar captant al llarg dels anys, apareix davant dels nostres ulls la magnífica i incomparable Alta Garrotxa

Del Fluvià a la Muga, del coll de la Boixeda a la Mare de Déu del Mont, del puig de Bassegoda al mirador de l'Avi, del Comanegra i les basses de Monars a Sant Valentí de Salarsa, de cal Pu-bill a Santa Bàrbara de Pruneres, de la vall d'Hortmoier al coll de Vernadell i al roc del Tabal, de la Suca de l'Orri al santuari del Coral, de Talaixà a Sant Aniol d'Aguja, del santuari d'Escales i el Maranyó a Ribelles, de la Menera als Treus, del pla i l'hostal de la Muga al Borró, del coll de Malrem a l'Escaladuix, del serrat de la Mosquita a la balma de les Catisques, de Surroca a Sant

JOSEP M. MELCÍO

grans i històriques pairalies de l'Alta Garrotxa i que hi viu.

JOSEP M. MELCÍO

>> La vall de Riu, un dels indrets predilectes d'en Mel, des de les penyes del Vinardell. A l'altre costat de la vall, entre els núvols baixos que ressegueixen el recorregut de la riera de Sant Aniol, treuen el cap el puig de Sant Marc a la dreta i el Ferran a l'esquerra.

JOSEP M. MELCÍO

>> A l'altra plana, el mas de la Sala de Santa Bàrbara de Pruneres, amb el Ferran al fons.

>> A l'esquerra, panoràmica des del Treu Petit. La vall de Sant Aniol, encerclada pel puig del Brull o de les Canals a la dreta i el puig Sanoguera a l'esquerra. Al fons, les cloterades de Ribelles, el sector de l'Alt Vallespir i el Canigó.

>> A la dreta, Mel de visita a la Diputació, l'any 1999.

ARXIU RDG

Grau d'Entreperes, del Bestracà a Sant Andreu de Gitarriu, del pic de les Bruixes i el Sant Marc a can Llebre, de Sant Feliu de Riu a coll Joell, del Montmajor a coll Salarsa, del Ferran a l'estret de Bodelquer, de Sant Eudald de Jou a castell s'Espasa, del corral de Principi al celler de la Manllada...

I com a part inseparable del paisatge hi trobem la gent i les famílies que ha donat forma i sentit a aquest terror, cuidant-lo i afaïçonant-lo amb esforç, sacrifici i estima generació rere generació. A molta d'aquesta gent, en Mel la va batejar, casar i enterrar. Actuals

i antics estadants de l'Alta Garrotxa; passat, present i futur d'un bocí del nostre petit i gran país. Gent i famílies que en Mel va conèixer, admirar i esti-

Són la gent que han estimat i estimen en Mel, que el duren sempre i per sempre dins el seu cor, i que el trobaran molt a faltar, com ho farem tots els que vam tenir la sort de conèixer-lo

mar. La mateixa gent que han estimat i estimen en Mel, que el duren sempre i per sempre dins el seu cor, i que el trobaran molt a faltar, com ho farem tots els que vam tenir la sort de conèixer-lo.

La gent de can Bundància, de can Gustí de Riu, del Cordonet, de Surroca, del Salomó, de Pera, de Beget, de Rocabrúna, d'Oix, de Montagut, d'Albanyà, de Beuda, de Tortellà, de Sales de Llierca, de Lliurona, de Monars, de la vall del Bac, de Bassegoda, de Sadernes...

Joan Carreres
és fotògraf i escriptor.